

hør sættes høiere, end den er bestemt i Forordningen af 29de Oktober 1794 § 33, der endnu indeholder den gjældende Ret i saa Henseende, turde være utvivlsomt. Den her givne Regel, som med en Modifikation for Kjøbenhavns Vedkommende, hvor Fodringen vil være bekosteligere end andre Steder og Staldrum ofte maa leies, sætter den ommeldte Erstatning til Halvdelen af Dptagelsespengene, turde i de fleste Tilfælde ramme det Rette.

Til § 4.

Man har her foreslaet den i Forordningen af 9de Jult 1817 § 3 om Svin givne Bestemmelse udvidet til at gjælde om nogle andre Dyr, hvis Dptagelse i Reglen ligeledes vil være vanffelig, men som det for Tiden enten slet ikke eller dog kun under ganske særlige Betingelser, jfr. Forordningen af 29de Oktober 1794 § 35, er Jordbrugeren tillagt at dræbe.

Til §§ 5 og 6.

Det maa være Opgaven paa den ene Side at gjøre det muligt for det optagne Dyr's Eier snart at faa sit Dyr tilbage, paa den anden Side at sikkre Dptageren en let Afgang til Fyldestgjørelse for hans Fordring paa Erstatning samt Foder- og Dptagelsespenge.

I førstnævnte Henseende er det gjort Dptageren til Pligt inden korte Tidsfrister at anmeldte Dptagelsen enten for Eieren eller for Sognefogden (Politiet), hvorhos der er tillagt Forsømmelse hermed følelige Virkninger. Den gjældende Lovgivning forpligter ikke Dptageren til, forsaavidt han kender Eieren, inden en vis Tidsfrist at give denne Underretning om Dptagelsen, og for det Tilfælde, at Dptageren ikke kender Eieren, forudsætter den vel, at der inden 24 Timer efter Dptagelsen om denne skal være slet Anmeldelse til Sognefogden (Forordning 29de Oktober 1794 § 37), men den indeholder Intet om, hvilke Følger Undladelsen af en sliig Anmeldelse skal have.

I den anden Henseende har man med nogle enkelte Modifikationer sluttet sig til de nugældende Bestemmelser, hvorefter det er Reglen, at det optagne Dyr, saastemt Eieren ikke

inden en kort Tidsfrist indløser og afhenter det, foranstaltes bortsolgt ved Auktion og at Dptageren da for hele sit Krav kan holde sig til Auktionsbeløbet.

I Lighed med hvad der er fastsat i Forordningerne af 8de September 1812 og 24de September 1813 er det foreslaet, at Betalingen for det til Auktion stillede Dyr altid skal erlægges kontant istedetfor overensstemmende med § 37 i Forordningen af 29de Oktober 1794 14 Dage efter Auktionen, ligesom man ogsaa har forment, at det for Afholdelsen af Auktionen for Tiden foreskrevne Gebyr af 1 Rd. og desuden 8 β . af hver Rigsdaler af Auktionsbeløbet maa kunne bortfalde, idet den Uleilighed, som for Sognefogden er forbunden med Auktionen, især naar Betalingen skal erlægges kontant, kun vil være ubetydelig. I Overensstemmelse med hvad foran er bemærket, er det derhos udtalt, at Dptageren kan holde sig til Eieren personlig for den Del af hans Erstatningskrav, som ikke dækkes ved Auktionen. Hvad der saaledes maatte mangle i fuldstændig Skadesløsholdelse, kan han efter Lovforslagets § 12 søge sig tilkjendt ved Politiretten.

Til § 7.

Bed Forordningen af 29de Oktober 1794 § 22 er der foreskrevet Straf for den, der bryder Hegn for at skaffe sig Vei, uden at den alfare Vei eller Stis Tilstand nøder ham dertil, og ifølge samme Paragraf skal derhos den, som uden Nødvendighed springer over Andenmands Hegn, hvor ingen Stente eller lovlig Fodsti er, naar han bevislig paa Stedet gribes, betale i Straf 8 β , men udenfor disse særlige Tilfælde er Jordbrugeren for Tiden indskrænket til at kunne bortvise eller i fornødent Fald bortjage den, som uden Tøie færdes paa hans Grund, naar han der antræffer ham. For den Jordbruger, hvis Marker og Vete ere meget udsatte for at benyttes som Gjenvei, er den nuværende Tilstand derfor kun liden betryggende, og da det overhovedet synes at være i sin Orden, at Jordbrugeren ved en almindelig Straffebestemmelse beskyttes mod ubeføiet Færden paa sin Grund, foreslaaes her en saadan, hvorved Straffen fastsættes til en Bøde af 24 β til 1 Rd., som for Børn skal udredes af